

dre. Puha, puha. Det var det, vores gamle kæphest i Danmarks Radio, ungdomsprogrammerne, kørte af sted med aften efter aften. Det var det, man kunne læse om i hele venstrefløjens hallelujakor, som vendte sig imod alt, hvad der overhovedet var privat erhvervsliv. Og den holdning har selvfølgelig haft en effekt. Den har selvfølgelig haft den effekt, at man siger, nå ja, så vælger vi noget andet.

Jo, selvfølgelig er det her et kulturspørgsmål, for det er et opgør med hele angrebet på det private erhvervsliv og med, at man ikke kan være solidarisk og social, og hvad ved jeg, når man arbejder i det private erhvervsliv – eller er igangsat i det private erhvervsliv. Se, det er et af de fundamentale problemer, som vi forhåbentlig kommer til livs med det opgør, der også er i dag, hvor der udsendes et signal, der siger: Jamen det er fair at tjene penge. Det er fair at producere. Det er fair at sætte i gang. Det er en fordel for alle, naturligvis så længe man gør det på en lovlig og en god måde.

Det andet grundproblem har været, at der har været alt for gode historier om det dårlige i erhvervslivet. Hvis man hver eneste morgen i sin avis kan læse, at virksomheder går ned, at der bliver fyret folk, og at man ikke kan klare sig, så er det naturligvis ikke lige dér, unge mennesker, der skal vælge en fremtidsmulighed, søger hen. Det er der jo ikke noget at sige til.

Men regeringen har heldigvis ændret på det forhold, selv hr. Frank Dahlgaard måtte på Det Konservative Folkepartis vegne slå fast – og jeg er glad for, at vi får det på tryk – at der er opsving over hele Danmark. Dermed er den psykologiske indfaldsvinkel for unge menneske, der skal vælge, naturligvis en anden i dag, end den var i en nedgangstid, hvor man så ulykke på ulykke. Når vi nu ser de gode ting, så er det selvfølgelig med.

Jeg er enig i det, der er sagt om, at de små og mellemstore virksomheder er ryggraden i det danske samfund, og jeg er også enig i, at det naturligvis er dér, fundamentet for endnu flere arbejdspladser findes, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi får flere og flere iværksættere.

Jeg glæder mig også over, at erhvervsministeren har sat gang i iværksætterpolitikken. Jeg tror selvfølgelig, at det hænger sammen med, at der er nogle muligheder, der ser gode ud, når man skal vælge sin erhvervsfremtid.

Med hensyn til sådan noget som iværksætterklippekortet eller det tilbud, der hedder bearbejdning af nye produkter, ja, dér er det godt, at

man i øjeblikket via et udvalg i Erhvervsministeriet får styrket denne iværksætterpolitik; det kan være med til at skubbe tingene videre.

Men vi er jo også nødt til at gøre op med et andet tabu: Det tabu, at det er finere at komme i gymnasiet, at det er finere at få en studentereksamen, end det er at få en erhvervsuddannelse. Det var jo også en linje, der kørte længe: Jo flere man kunne få puttet ind i et gymnasium, jo bedre var det, og skulle man så have en studentereksamen for at udføre nogle job, som man tidligere havde kunnet klare uden, ja, så var det synd for dem, der ikke kunne komme i gymnasiet, og det var en ond cirkel at komme ind i.

Vi vil godt opfordre undervisningsministeren til i endnu højere grad at sætte fokus på erhvervsuddannelserne, sætte endnu mere fokus på erhvervssiden – også inden for de andre uddannelser – for vi tror, at det i dag ikke nødvendigvis er et lovgivningsspørgsmål, men igen er blevet et spørgsmål om at gøre opmærksom på, at det altså ikke er vejen til evigheden at blive student.

Gymnasiet skal efter vores opfattelse stadig væk pege mod de langvarige studier og dermed godt nok skabe et flertal af offentligt ansatte, men offentligt ansatte, der har andre job, f.eks. læger og professorer, og hvad det måtte være. Det er dét, gymnasiet er beregnet til, mens iværksætterne bl.a. skal komme fra nogle mere erhvervsprægede uddannelser.

Og dér er det i dag selvfølgelig nødvendigt for mig at nævne, at vi stadig væk ikke har glemt vores gamle forslag om at gøre gymnasiet 4-årigt med mulighed for at gå ud efter 2 år. Det ville nemlig give mulighed for at gøre de to første år i gymnasiet mere erhvervsrettede, hvor de, der så skulle den vej, kunne forlade det efter 2 år, mens de, der fulgte alle 4 år, så ville kunne gøre det studieforberedende til de langvarige uddannelser. At putte det hele i samme kasse og dermed kræve, at man skal være erhvervsrettet, når man i virkeligheden går og drømmer om at komme på et universitet, det tror vi ikke på virker i længden, så vi vil blive ved med at nævne dette forslag, selv om vi godt ved, at det ikke lige er i morgen, det bliver fremsat.

Så er vi enige i det, hr. Anders Mølgaard har sagt om en styrket erhvervsorientering, og også gerne iværksættere som gæstelærere, og alle de her forskellige ting. Jeg er også enig i, at man kan få temadage, og hvad det ellers måtte være, der beskæftiger sig med erhvervslivet og det liv, der bagefter er i den sektor, så er det en god idé.